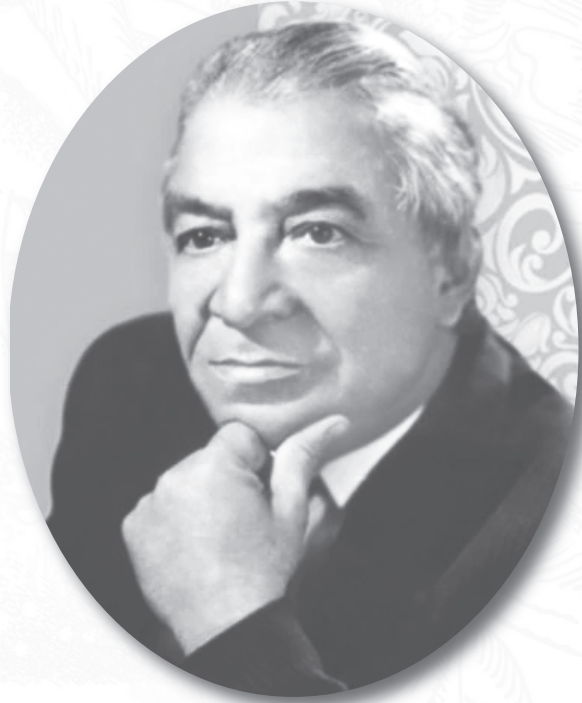

AZƏRBAYCAN DEYƏNDƏ

Vətən mənim bu günüm,
Sabahki toy-düyünüm.
Haqqım var ki, öyünüm
Azərbaycan deyəndə!
Ürəklərdə döyünüm
Azərbaycan deyəndə!
“Hər ölkəyə, hər elə
Olsun hörmət”, deyirəm.
“Vətənidir, vətənin
İlk məhəbbət”, deyirəm.
“Onun şöhrət tacıdır
Şe'r-sənət” deyirəm.
Mən vətənə “Füzuli,
Abbas Səhhət” deyirəm!
Mən vətənə “Sabiri
Doğan qeyrət”, deyirəm!
Mən vətənə “Üzeyir,
Müşfiq, Səməd” deyirəm!
“Günəş kimi müqəddəs
Bir həqiqət” deyirəm
Azərbaycan deyəndə.
“Dünya məni dinləsin,
– Diqqət, diqqət!”
deyirəm.
Azərbaycan deyəndə!
Azərbaycan deyəndə
Ləpələr şairləşir.
Anaların bətnində
Qara gözlü körpələr
Pələngləşir, şirləşir.
Azərbaycan deyəndə
Müdrək qocalar kimi
Dağlar da fikirləşir.
Azərbaycan deyəndə
“Haralısən?” sualı
Verənlərə ar olur.
Qeyrətlilər birləşir,
Qeyrətsizlər xar olur
Azərbaycan deyəndə!
Dostdan sovqat, muştuluq,
Düşməndən bac alaram
Azərbaycan deyəndə!
İşıq sütunu kimi
Sabaha ucalaram
Azərbaycan deyəndə!
Körpüləri, sədləri
Sinəmlə parçalaram.
Sərhəd məftillərində

Tofiq BAYRAM

Bu kobud əllərimlə
Bir muğamat çalaram
Azərbaycan deyəndə!
Azərbaycan! – Bu nida
Qayaları silkələr.
Sal daşların köksündə
Çiçək bitər, gül bitər.
Azərbaycan deyəndə
Təbim coşar, sel gələr,
Sanma şöhrət pərdəsi
Ürəyimi kölgələr
Azərbaycan deyəndə.
Gözümdə doğmalaşar
Bütün xalqlar, ölkələr
Azərbaycan deyəndə!